

dused ja tema isa Nabopolassar oli suure hoolega seda ta endise iluduse väärikuseks antida lastnud ning ka Nebokatnetsar kandis selle eest hoolt, et ta selles olus seisis. Üks wanaaeg-kirjamees, nimega Steefias ütleb et Nebokatnetsar lastnud weel kolm kaju walada ja senna ülespanna, aga tema ütelse järele, nagu see homikumaa kirjanikkude juures ikka leida on, läheb see kulla kogu liialt suureks, see-pärast jätan parem numrid tegemata. Nimetatud kullast kujude kõrwas seisnud ka pühad nõud ja ilu asjad Jerusalemma templist, millede arw üle 5400 oli olnud.

Mis aga on niisugune torn Jumala tegude kõrwas ja kus ta on kõige oma kulla-rikkusega, suurusega ja kuulsusega jäänud? Tulewal aastal ehk wiskab üks Inglis labidas weel wiimsed kiwide kullufesed laiale ja mõni kuu selle peale lendab raudtee sõidu-rong just selle koha pealt läbi, kus kuulus Baali torn oli olnud ja paar aastat ehk selle peale tuleb Kaffer, Kopte ja Hellaa ning palju Negrid nendega ka Zeesaia ütelse järele ja nad kummardawad seal, kus enne Baali teeniti, seal wältawa Eestimehega ühes elawat Jumalat.

Jah, ja kui meie nende tähtegi uurimise peale tagasi waatame, siis piame jälle küsima: kui kaugele oled ja surelik selles tunginud? Wõtaksime

meie kuulsa Nijutooni pikafilmad laenusse ja suurtüki kunli kiirus wiiks meid päikese juure, siis oleks meil säraseks kiireks sõiduks 25 aastat aega tarwis, enne kui meie päikese juure jõuaksime ja kui meie siis pikafilma silma ette paneksime, siis näaksime ehk teise särase päikese jälle ja meil ei jääks muud järele, kui piaksime õhtes ütlemata: „Zumal, kui suured on Sinu teud!“ — Ja mitu kord ep ole mõni sabaga täht tema paistmise aeal elawa tähtja tähetundja käest oma oluga muigates küsinud: „Kas leiad minu nime ka oma arutu hulga nime-raamatute seest?“ — Setap ütleb waga laulik Mattias Klaudius: „Kui ma õhtal omast tööst wäsinud olin, siis läksin ma oma majakese ukse ette, istusin pingi peale, waatasin taewa poole särawate tähtede peale, otfsin siis nende keskist walimese kombel kõige heledama wälja ja mõtlesin: „Sina kallid Onnistegija ütled, et Sinu Isa koeas olla mitu eluaset, ehk wõibgi see täht minu oma olla?“ — Argu arwatagu siin wõerite, nagu tahaks minu sugune praegu puudutawa täädusele kirstu naela sepistada, kunnaks seda ometegi südiste uuriti, ja ikka weel uuritakse, ei, kõik täädused on kallid Jumala and ja mida enam ta neid tundma õpib, seda enam hakkab ta aru saama, kui wähe ta weel õppinud on ja seal tulebgi siis wiimaks